

ยุทธศาสตร์ที่ 4

ยกระดับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นสู่การสร้างคุณค่าและมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม ในระดับอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 4.1 นักศึกษา บุคลากรและประชาชน อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน ส่งเสริมภาษา ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม และเป็นศูนย์กลางการ ให้บริการทางด้านภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 4.1.1 บูรณาการและยกระดับงานด้านภาษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัดที่ 1	ผลลัพธ์ด้านศิลปะและวัฒนธรรมไทย
หน่วยวัด: องค์ความรู้	ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล: ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569
ผู้กำกับ : อธิการบดี	
ผู้ดูแล/ดำเนินการ : ผอ.สถาบันภาษาฯ/คณบดีทุกคณะ	
ผู้จัดเก็บข้อมูล : รองผอ.สถาบันภาษาฯ	

คำอธิบาย:

ตัวชี้วัดนี้มุ่งวัดผลสำเร็จในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมไทยที่มหาวิทยาลัย ได้ดำเนินการผลิตขึ้น โดยเน้นการสร้างสรรคผลงานที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ผลงานที่นับรวม ได้แก่ งานวิจัย บทความวิชาการ หนังสือ สื่อการเรียนการสอน นวัตกรรม และผลงานสร้างสรรค์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปะและวัฒนธรรมไทย ซึ่งต้องผ่านกระบวนการพิจารณาคุณภาพจากคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ และมีการเผยแพร่ หรือนำไปใช้ ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม ผลงานดังกล่าวจะต้องสะท้อนถึงการบูรณาการความรู้ทางวิชาการกับภูมิปัญญา ท้องถิ่น และมีส่วนช่วยในการยกระดับคุณค่าทางวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น

สูตรการคำนวณ :

จำนวนผลลัพธ์ด้านศิลปะและวัฒนธรรมไทย (องค์ความรู้) ที่ผลิตได้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ข้อมูล/หลักฐานที่ต้องรายงาน :

- รายชื่อผลงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมไทยที่ผลิตได้
- เอกสารหลักฐานผลงาน (หนังสือ บทความ สื่อ นวัตกรรม)
- หนังสือรับรองคุณภาพจากคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ
- หลักฐานการเผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์
- รายงานสรุปผลการดำเนินงาน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 4.2 ยกระดับคุณค่าและมูลค่าด้านศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 4.2.1 พัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่ส่งเสริมและยกระดับเศรษฐกิจชุมชน

ตัวชี้วัดที่ 1	จำนวนผลงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติ
หน่วยวัด: ผลงาน	ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล: ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569
ผู้กำกับ : อธิการบดี	
ผู้ดูแล/ดำเนินการ : ผอ.สถาบันภาษาฯ/คณบดีทุกคณะ	
ผู้จัดเก็บข้อมูล : รองผอ.สถาบันภาษาฯ	

คำอธิบาย:

ตัวชี้วัดนี้มุ่งวัดความสำเร็จของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาผลงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติ โดยผลงานที่นับรวมได้แก่ งานวิจัย บทความวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์ นวัตกรรม หรือการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมที่ได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่ หรือนำเสนอในเวทีระดับชาติ เช่น การประชุมวิชาการระดับชาติ วารสารวิชาการระดับชาติ การแสดงผลงานศิลปวัฒนธรรมระดับชาติ หรือได้รับรางวัลจากองค์กรระดับชาติ ผลงานดังกล่าวต้องมีคุณภาพสูงและสามารถส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีการบูรณาการความรู้ทางวิชาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และสะท้อนถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นในกลุ่มน้ำโขง

สูตรการคำนวณ :

นับจำนวนผลงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติในปีงบประมาณ

พ.ศ. 2569

ข้อมูล/หลักฐานที่ต้องรายงาน :

- รายชื่อผลงานที่ได้รับการยอมรับระดับชาติ
- หลักฐานการตีพิมพ์ เผยแพร่ หรือนำเสนอในเวทีระดับชาติ
- ใบรับรองหรือประกาศนียบัตรรางวัลระดับชาติ
- บทความย่อหรือสาระสำคัญของผลงาน
- หลักฐานการนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

ตัวชี้วัดที่ 2	จำนวนกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ	
หน่วยวัด: โครงการ/กิจกรรม	ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล: ประจำปี	
ผู้กำกับ : อธิการบดี	งบประมาณ พ.ศ. 2569	
ผู้ดูแล/ดำเนินการ : ผอ.สถาบันภาษาฯ/คณบดีทุกคณะ		
ผู้จัดเก็บข้อมูล : รองผอ.สถาบันภาษาฯ		

คำอธิบาย:

ตัวชี้วัดนี้วัดความสำเร็จในการจัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ โดยกิจกรรมที่นับรวมได้แก่ การจัดงานเทศกาลวัฒนธรรม การแสดงศิลปะพื้นบ้าน การประชุมวิชาการ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การจัดแสดงนิทรรศการ หรือการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ที่มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับชาติหรือนานาชาติเข้าร่วม หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กรระดับชาติหรือนานาชาติ กิจกรรมดังกล่าวต้องมีการประเมินผลอย่างเป็นระบบ และสามารถสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อการยกระดับคุณค่าและมูลค่าทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

สูตรการคำนวณ :

นับจำนวนกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ
ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ข้อมูล/หลักฐานที่ต้องรายงาน :

- รายชื่อกิจกรรมที่ได้รับการยอมรับระดับชาติและนานาชาติ
- โครงการและรายงานการจัดกิจกรรม
- หลักฐานการเข้าร่วมของผู้เชี่ยวชาญระดับชาติหรือนานาชาติ
- หนังสือรับรองหรือการสนับสนุนจากองค์กรระดับชาติหรือนานาชาติ
- รายงานผลการประเมินและผลกระทบของกิจกรรม
- สื่อประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ผลงาน

กลยุทธ์ที่ 4.2.2 ให้บริการทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ 1	จำนวนผลิตภัณฑ์หรือบริการทางวัฒนธรรมที่ได้รับการพัฒนา สร้างรายได้ให้กับชุมชน
หน่วยวัด: ผลิตภัณฑ์/บริการ	ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล: ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569
ผู้กำกับ : อธิการบดี	
ผู้ดูแล/ดำเนินการ : ผอ.สถาบันภาษาฯ/คณบดีทุกคณะ	
ผู้จัดเก็บข้อมูล : รองผอ.สถาบันภาษาฯ	

คำอธิบาย:

ตัวชี้วัดนี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการทางวัฒนธรรมที่สามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่น โดยผลิตภัณฑ์ที่นับรวมได้แก่ งานหัตถกรรม ผ้าทอพื้นบ้าน ของที่ระลึกทางวัฒนธรรม อาหารพื้นเมือง ผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่วนบริการที่นับรวมได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การแสดงศิลปะพื้นบ้าน การฝึกอบรมด้านวัฒนธรรม การให้คำปรึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยได้ให้การสนับสนุนในการพัฒนาคุณภาพ การออกแบบ การตลาด และการจัดจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ หรือบริการดังกล่าว ต้องมีคุณภาพที่ได้มาตรฐาน สะท้อนเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น และสามารถสร้างรายได้ที่ยั่งยืนให้กับชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม

สูตรการคำนวณ : นับจำนวนผลิตภัณฑ์หรือบริการทางวัฒนธรรมที่ได้รับการพัฒนาและสร้างรายได้ให้กับชุมชนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ข้อมูล/หลักฐานที่ต้องรายงาน :

- รายชื่อผลิตภัณฑ์หรือบริการทางวัฒนธรรมที่พัฒนา
- หลักฐานการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย (โครงการ งบประมาณ การฝึกอบรม)
- รายงานคุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์/บริการ
- หลักฐานการสร้างรายได้ให้กับชุมชน (ใบเสร็จ สำเนา รายงานการขาย)
- รายงานผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

ตัวชี้วัดที่ 2	รายได้ของชุมชนจากผลิตภัณฑ์หรือบริการทางวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น
หน่วยวัด: ร้อยละ	ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล: ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569
ผู้กำกับ : อธิการบดี	
ผู้ดูแล/ดำเนินการ : ผอ.สถาบันภาษาฯ/คณบดีทุกคณะ	
ผู้จัดเก็บข้อมูล : รองผอ.สถาบันภาษาฯ	

คำอธิบาย:

ตัวชี้วัดนี้วัดประสิทธิผลของการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในการช่วยเหลือชุมชนให้สามารถเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์หรือบริการทางวัฒนธรรม โดยเปรียบเทียบรายได้ของชุมชนในปีปัจจุบันกับปีก่อนหน้า การเพิ่มขึ้นของรายได้ อาจมาจากการปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์ การพัฒนาทักษะการผลิต การขยายช่องทางการจำหน่าย การพัฒนาการตลาดออนไลน์ การสร้างแบรนด์ หรือการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ รายได้ที่นับรวมต้องเป็นรายได้สุทธิที่ชุมชนได้รับจริงหลังจากหักค่าใช้จ่ายในการผลิตแล้ว และต้องมีหลักฐานการบันทึกรายรับรายจ่ายที่เชื่อถือได้ การวัดผลจะพิจารณาจากการสำรวจและการติดตามรายได้ของกลุ่มชุมชนเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ

สูตรการคำนวณ :

รายได้ของชุมชนจากผลิตภัณฑ์ หรือบริการทางวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น	=	$\frac{[(\text{รายได้ของชุมชนในปี 2569} - \text{รายได้ของชุมชนในปี 2568})]}{\text{รายได้ของชุมชนในปี 2568}} \times 100$
---	---	---

ข้อมูล/หลักฐานที่ต้องรายงาน :

- รายงานรายได้ของชุมชนปี 2568 และ 2569
- บันทึกการรับรายจ่ายของกลุ่มชุมชนเป้าหมาย
- รายงานการสำรวจรายได้ชุมชน
- หลักฐานการขายผลิตภัณฑ์/บริการ (ใบเสร็จ ใบกำกับภาษี)
- รายงานการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของรายได้

ตัวชี้วัดที่ 3	จำนวนการให้บริการวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรม	
หน่วยวัด: ครั้ง	ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล: ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569	
ผู้กำกับ : อธิการบดี		
ผู้ดูแล/ดำเนินการ : ผอ.สถาบันภาษาฯ/คณบดีทุกคณะ		
ผู้จัดเก็บข้อมูล : รองผอ.สถาบันภาษาฯ		

คำอธิบาย:

ตัวชี้วัดนี้วัดความสำเร็จในการให้บริการวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรมแก่ชุมชน หน่วยงานภายนอก และสังคม โดยการบริการที่นับรวมได้แก่ การฝึกอบรม การสัมมนา การให้คำปรึกษา การศึกษาวิจัย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การถ่ายทอดเทคโนโลยี การจัดกิจกรรมวัฒนธรรม การจัดนิทรรศการ การแสดงศิลปะ หรือการให้บริการด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปะและวัฒนธรรม การบริการต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้รับบริการ และสามารถสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อการพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรมของชุมชน การนับจำนวนครั้งจะพิจารณาจากกิจกรรมที่แยกต่างหากกัน โดยแต่ละครั้งต้องมีระยะเวลาดำเนินการชัดเจนและมีผู้เข้าร่วมจำนวนไม่น้อยกว่า 15 คน

สูตรการคำนวณ :

จำนวนครั้งของการให้บริการวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรมในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ข้อมูล/หลักฐานที่ต้องรายงาน :

- รายชื่อกิจกรรมการให้บริการวิชาการ
- โครงการและรายงานการดำเนินงานแต่ละครั้ง
- รายชื่อผู้เข้าร่วมและหลักฐานการเข้าร่วม
- รายงานผลการประเมินความพึงพอใจ
- หลักฐานการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

ตัวชี้วัดที่ 4	รายได้จากการให้บริการวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรม
หน่วยวัด: ลานบาท	ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล: ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569
ผู้กำกับ : อธิการบดี	
ผู้ดูแล/ดำเนินการ : ผอ.สถาบันภาษาฯ/คณบดีทุกคณะ	
ผู้จัดเก็บข้อมูล : รองผอ.สถาบันภาษาฯ	

คำอธิบาย:

ตัวชี้วัดนี้วัดความสำเร็จในการสร้างรายได้จากการให้บริการวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยรายได้ที่นับรวมได้แก่ ค่าธรรมเนียมการฝึกอบรม ค่าใช้จ่ายในการจัดสัมมนา ค่าที่ปรึกษา ค่าจ้างงานวิจัย ค่าบริการจัดกิจกรรมวัฒนธรรม ค่าบริการให้เช่าสถานที่และอุปกรณ์ ค่าจ้างการแสดงศิลปะ หรือรายได้อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรม รายได้ต้องเป็นรายได้สุทธิที่มหาวิทยาลัยได้รับจริงหลังจากหักค่าใช้จ่ายดำเนินงานแล้ว และต้องมีหลักฐานทางบัญชีที่ถูกต้องตามระเบียบการเงินของมหาวิทยาลัย รายได้ดังกล่าวจะนำไปใช้ในการพัฒนาและยกระดับการให้บริการด้านศิลปะ และวัฒนธรรมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สูตรการคำนวณ :

รายได้สุทธิจากการให้บริการวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรมในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ข้อมูล/หลักฐานที่ต้องรายงาน :

- รายงานรายรับจากการให้บริการวิชาการ
- ใบเสร็จรับเงินและเอกสารทางบัญชี
- สัญญาการให้บริการและการจ้างงาน
- รายงานค่าใช้จ่ายและกำไรสุทธิ
- รายงานการนำรายได้ไปใช้ประโยชน์

กลยุทธ์ที่ 4.2.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านวัฒนธรรมระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัดที่ 1	จำนวนเครือข่ายความร่วมมือด้านศิลปะและวัฒนธรรมทั้งในและต่างประเทศ
หน่วยวัด: เครือข่าย	ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล: ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569
ผู้กำกับ : อธิการบดี	
ผู้ดูแล/ดำเนินการ : ผอ.สถาบันภาษาฯ/คณบดีทุกคณะ	
ผู้จัดเก็บข้อมูล : รองผอ.สถาบันภาษาฯ	

คำอธิบาย:

ตัวชี้วัดนี้วัดความสำเร็จในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านศิลปะและวัฒนธรรมกับองค์กรต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเครือข่ายที่นับรวมได้แก่ มหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษา องค์กรวัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์ หน่วยงานรัฐและเอกชน กลุ่มศิลปินและนักวัฒนธรรม องค์กรท่องเที่ยว และองค์กรนานาชาติ ที่มีการลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) หรือข้อตกลงความร่วมมืออย่างเป็นทางการ เครือข่ายต้องมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เช่น การแลกเปลี่ยนบุคลากร การจัดกิจกรรมร่วม การวิจัยร่วม การพัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วม หรือการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครือข่ายในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงที่จะช่วยยกระดับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นสู่ระดับสากล

สูตรการคำนวณ :

จำนวนเครือข่ายความร่วมมือด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่มีการลงนามข้อตกลงและมีกิจกรรมร่วมในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ข้อมูล/หลักฐานที่ต้องรายงาน :

- รายชื่อเครือข่ายความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ
- บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) หรือข้อตกลงอื่นๆ
- รายงานกิจกรรมความร่วมมือที่ดำเนินการร่วมกัน
- หลักฐานการแลกเปลี่ยนบุคลากรหรือความรู้
- รายงานผลประโยชน์ที่ได้รับจากเครือข่ายความร่วมมือ
- แผนการดำเนินงานร่วมกันในอนาคต